

COLUMN. “In de echte wereld telt ieder talent, zichtbaar of verborgen”

GENK Kunstenaar Koen Vanmechelen schrijft over wat hem bezighoudt in leven en werk.

Koen Vanmechelen

26 maart 2025 om 01:00

Afgelopen zaterdag stroomde Labiomista vol jonge denkers, dromers en doeners toen 27 tieners van TALim zich nestelden rondom mijn marmeren sculptuur, *Collective Memory*. TALim, Talenten Academie Limburg, is een bijzonder traject dat de schooluitval in Limburg wil verminderen. Als talentatelier creëren ze stimulerende omgevingen waarin jongeren hun interesses en talenten kunnen verkennen. Talentenfluisteraars helpen hen op pad, samen met de talentenkaarten van Luc Dewulf. En of ze indruk maakten.

27 tieners van TALim kwamen zaterdag naar Labiomista in Genk. © rr

Mijn rechterhand Goele trapte af met een verhaal over wie ik ben: een Ideeënfontein, een Creatieve Maker die soms zó veel nieuwe werelden bedenkt, dat het een grote knoop wordt. Gelukkig is zij een Ontrafelaar – iemand die helderheid brengt in de stroom. Dat is haar talent.

En we zijn niet alleen. Achter Labiomista schuilt een hele gemeenschap van talenten. Boodschappers die de missie van Labiomista naar buiten dragen. Fixers, die voor elk probleem oplossingen vinden. Een Bewaker – die onze missie bewaakt, het kompas van het project. De Tijdsmeester structureert onze dagen. De Rots zorgt voor stevige fundamenten waar we allen op kunnen verder bouwen. De Getallenfluisteraar brengt orde in chaos. De Meesteres van de Makers leidt de werkplaats. De Mooimakers dragen zorg voor het park en zijn bewoners, terwijl de Stille Helpers de bezoekers de weg wijzen. En dan zijn er de Verbinders, die samenhang creëren met de wereld buiten Labiomista.

Elk van onze mensen heeft zijn unieke kracht ontdekt. Dat ook in de echte wereld ieder talent telt – zichtbaar of verborgen – merkten we afgelopen zaterdag. Zo ontdekten we onder de jongeren een Trouwe Vriend, een Mooimaker, twee Doorzetters, een Vertrouweling/Ontrafelaar, en zelfs twee Ideeënfonteinen. Sommigen vonden in zichzelf een Creatieve Maker, anderen waren Bewuste Bewegers. We hadden een Sfeervoeler, een Rots, een Ja-zegger en een Toekomstdenker. Eén van hen verwoordde het prachtig: "Ik ben een Uitbinker... als ik dat wil."

De groep verzamelde zich met open mond rond mijn T-Rex. Ze trokken verwonderd rond en stelden slimme vragen. In een workshop maakten ze een portret dat paste bij hun talent, en daarna dachten ze na over hoe je een kunstwerk met de wereld deelt. Geen theorie, maar doen. Beleven. Verbinden. Nexus.

Op het einde vroeg ik wat ze geleerd hadden. “Dat kunst een boodschap heeft”, zei iemand. “En dat jij een wereldkip maakt!” grapte een ander. Toen ik vroeg wie hier later wilde werken, vlogen de handen omhoog. Sommigen wilden kunst maken, anderen de dieren verzorgen. Eén slimmerik stelde zelfs voor om elke dag de serre “te doen” – tegen 50 euro per beurt. Die heeft het ondernemersbloed al te pakken.

Wat me het meest raakte? De energie. De eerlijkheid. De goesting. De fonkeloogjes. TALim laat jongeren proeven van wat ‘later’ allemaal kan zijn – en op Labiomista vonden ze een plek waar alles mogelijk leek. Hun talent kreeg een plek om te landen. Een plaats waar ze even konden dromen. Zoals ik dat ooit deed. En soms, heel even, nog steeds doe.